

[Indenrigsministeren]

get forstående i kommunerne over for henstillingen.

Jeg vil gerne sige til hr. Agerschou, at begrundelsen for at tage fritidshusene med bl. a. er den, at et fritidshus for et menneske, der bor i en lejlighed, kan være lige så vigtigt, og ønsket om at bevare det kan være lige så vigtigt som for det menneske, den familie, der gerne vil have mulighed for at blive boende i sit parcelhus eller sin ejerlejlighed. Jeg har bl. a. set det som udtryk for, at man gerne i højere grad, end den hidtidige regel har gjort det, ville ligestille folk, der bor i lejlighed, med dem, der selv ejer deres ejendom.

Jeg tror ikke, jeg skal sige andet, end at jeg synes, det er forståeligt, at man bringer sine mere principielle synspunkter ind i debatten her. Jeg har også konstateret, at der bortset fra enkelte bemærkninger har været sympati for forslaget, og derfor ser jeg for mit vedkommende med fortrøstning frem til udvalgsarbejdet. Jeg håber, at indenrigsministeriet er i stand til at svare for sig med hensyn til de spørgsmål, der vil blive stillet. Vi skal i hvert fald gøre vores bedste.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forhøjelse af medlems- og arbejdsgiverbidrag).

(Lovforslag nr. L-52. Fremsat 20/1 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jytte Andersen (S):

Lovforslaget er en genfremsættelse fra oktober måned. Det var et af de lovforslag, som ikke nåede at komme til tredje behandling. Jeg vil referere til mine ordførerbemærkninger dengang, men jeg vil alligevel gerne slå nogle ting fast, netop fordi efterlønnen optager ganske mange både herinde og i pressen.

Jeg vil godt slå fast, at efterlønsordningen er en arbejdsmarkedsforanstaltning, hvis finansieringsgrundlag er medlems- og arbejdsgiverbidrag, og at det netop er efterlønsordningens succes, der er anledning til regulering af satserne. Efterlønsordningen er ganske klart blevet en succes, skønt man ved læsning af visse dele af pressen kunne få et noget andet indtryk. Man har således kunnet læse artikler, der handlede om, at nogle mennesker havde fået det elendigt, siden de var kommet på efterløn, og der er nok en del, som gennem læsningen har fået det indtryk, at det netop var efterlønsordningen, der var årsag til denne elendighed.

Det er imidlertid også fremgået af de artikler, at ordet »efterløn« ikke kan opfattes som årsagen til, at folk får det dårligt, men mere skal opfattes som en tidsangivelse. Med andre ord har nogle mennesker haft svært ved at omstille sig fra at være aktive i produktionsprocessen og i produktionslivet til at være passive, til at komme uden for arbejdsmarkedet. Det er et problem, der kendes af mange. Det fornemmes vel stærkest af dem, som uden varsel bliver arbejdsløse fra den ene dag til den anden.

Jeg vil godt slå fast, at det ikke er efterlønsordningen, der i sig selv er anledning til de problemer, der kan være for den gruppe af medborgere, som kommer på efterløn. Jeg synes, det nærmest er urimeligt, at nogle mennesker i den offentlige debat giver udtryk for, at man direkte skal advare imod efterlønsordningen. Det er det almindelige indtryk, at efterlønsordningen er en ubetinget succes, og det bekræftes fra mange sider. Bl. a. er der hos fagbevægelsen ikke tvivl om, at det er en succes.

I forbindelse med efterlønsordningen er der rejst nogle problemer.

For det første har administrationen af Akasserne været genstand for rigsrevisionens